

Nieuwjaarsbrief 2020

Beste vrijwilliger, sponsor, donor en sympathisant,

Terwijl het accent in mijn nieuwjaarsbrief van 2018 op de kansarmen lag voor wie we ons – via onze diverse projectleiders - inzetten in Oekraïne, wil ik **deze keer de aandacht** vestigen **op de werking in ons land**. Ik beperk me tot het weergeven van enkele belangrijke elementen van onze werking. Voor een meer gedetailleerd overzicht verwijs ik naar onze website. Ook worden niet alle vrijwilligers bij naam vermeld, niet zozeer omdat het er zeer veel zijn, maar vooral om niemand te vergeten of onrecht aan te doen.

Laten we even stilstaan bij de vraag : **Wat gebeurt er hier om ginder zoveel mogelijk te maken?** Dan komt uiteraard allereerst onze **HULPGOEDERENACTIE** in hangar 42 **in het vizier**, met al wie hier zijn/haar schouders onder willen plaatsen. Onze wekelijkse vrijwilligers in hangar 42 spannen hierbij de kroon door hun letterlijk ononderbroken wekelijkse inzet in 2019, zowel bij zeer hoge als bij zeer lage temperatuur (zie bepaalde foto's!) Zonder hen is onze hulpgoederenactie, steeds in stijgende lijn, ondenkbaar.

Verleden jaar waren er vijf zendingen van gemiddeld 15 ton

Dinsdagvoormiddag

Dinsdagnamiddag

Woensdagvoormiddag

Jullie verdienen de grootste pluim op onze 'Oekraïense hoed'!

We danken ongetwijfeld ook alle milde schenkers van kleine en soms grote hoeveelheden degelijke goederen en evenzeer al onze medewerkers, die niet alleen vóór maar ook achter de schermen met hun 'gouden handen' soms kunnen toveren, zoals de door Agnes niet meer herkenbare mooie popjes!

Al kijkt de professionele (buiten)wereld soms neerbuigend naar onze hulpgoederenactie ...want dat werkt betuttelend of is paternalistisch, dan leert de realiteit ons dat wie in grote nood verkeert snel tevreden is met kleine zaken, al was het maar een warme mantel in een land, waar de temperatuur sterk onder nul kan dalen of men overdag in zijn bed kruipt omdat men de verwarming niet kan betalen.

Naast de vrijwilligers in hangar 42 zijn er die wekelijks en soms vaker lege dozen aanbrengen voor de verpakking van de hulpgoederen. Volle dozen of andere nuttige zaken worden occasioneel opgehaald, veelal slechts in de nabije omgeving.

Iedere vrijwilliger vormt een onmisbare schakel in gans onze 'hulpgoederenketting' in eigen land.

Zo moeten ook het vervoer en het laden worden georganiseerd. Zo zorgt Eric gewoonlijk voor het tijdelijk plaatsen van parkeerverbodstekens opdat de grote vrachtwagen met aanhangwagen op de parking vóór hangar 42 zou geraken. En dan is er al het administratief werk, zoals de onvermijdelijke formaliteiten voor de zending naar Oekraïne omdat dit land nog niet tot de Europese Unie behoort. Onmisbaar is evenmin onze sterke groep van de 'vrijwilligers – laders' voor de grote zendingen naar Oekraïne. Het zou de indruk kunnen wekken dat alles met zoveel medewerkers inzake transport van een leien dakje loopt, maar niets is minder waar! Al ligt dit zeker niet aan de bereidwillige medewerking van zoveel vrijwilligers. En bij ons bestaat geen cumulverbod!

10 Januari 2019

24 April 2019

24 April 2019

18 juli 2019

10 Oktober 2019

5 December 2019

Voor een visuele weergave van de grote zending naar Oekraïne op 18 juli beschikken we helaas niet over de traditionele groepsfoto, wel over een foto van enkele vrijwilligers, die op die dag goederen naar de grote vrachtwagen brengen. En alhoewel we sterk in aantal waren voor het laden voor de tweede zending op 24 april, toch schieten er niet veel vrijwilligers meer over voor deze groepsfoto. Ik ben hiervoor toen wat laat in actie geschoten (door het invullen van het laatste document – de vrachtbrief - voor de chauffeur bij de grensovergang Polen – Oekraïne.)

Naast de niet te onderschatten bijdragen van een paar gulle sponsors voor het hulpgoederentransport naar Oekraïne, zijn er de éénmalige grote en regelmatige kleine sponsors. En er is de niet te vergeten financiële 'indirecte' inbreng van al onze vrijwilligers, die 'in alle stilte' hun verplaatsingen of andere kosten, veroorzaakt door hun vrijwilligersinzet, uit eigen zak betalen. Een dikke proficiat aan jullie allen, zeker in onze huidige berekende samenleving van 'voor wat hoort wat?'

Van de gemeente Edegem mogen we hangar 42 gebruiken als stapelruimte en ontvangt OPE jaarlijks een beperkte werkingstoelage.

En ook onze kleinschalige **activiteiten** zijn bedoeld om ‘een duitje in het laadje’ van onze ‘OPE-kas’ te brengen, precies om de meest-kwetsbaren of allerarmsten in Oekraïne te kunnen helpen.

Onze vrijwilligster, Luce Plinke, nam het initiatief om naar jaarlijkse gewoonte een gevarieerd **benefietontbijt** te organiseren op 27 januari 2019 in de Kaleidoscoop te Mortsel. Hiervoor kan ze rekenen op de medewerking van enkele vrijwilligers van de hulpgoederenactie, die in alle stilte dan hun beste kook- en bakkunst inzetten voor dit goede doel. De deelnemers aan dit benefietontbijt kregen er nog onverwacht en gratis een mooi aperitiefconcert bij. Het was een succes!

Zes weken later, op 13 maart, nam onze getalenteerde Luce Plinke, die ook als regisseur optreedt, het originele en succesvolle initiatief om de ‘try-out’ van het **toneelstuk** ‘Van kwaad naar erger’ te laten opbrengen ten voordele van onze ‘OPE kas’. Ook dit was voor herhaling vatbaar.

Enkele vrijwilligers nemen deel aan de **rommelmarkt(en)** in Edegem op 1 september en in Mortsel op 21 september (waar Luce Plinke woont) en aan de **kerstmarkt** op 15 december op het Molenveld in Edegem.

Vooral Maria Bettens is hiervan de ‘stimulerende kracht’. Zij is ook de uiteindelijke verantwoordelijke voor de hulpgoederenactie in de hangar, weliswaar bijgestaan door veel zeer hardwerkende vrijwilligers.

Dit gezegd zijnde, wil ik nu bondig ingaan op **terechte vragen** van vrijwilligers, donors (in natura), sponsors en sympathisanten van hier. Anders uitgedrukt : welke zijn de gevolgen van onze werking, vooral voor de allerzwaksten in Oekraïne?

Eerste vraag : Komen onze hulpgoederen terecht? Of hoe worden ze in Oekraïne verdeeld? Ik kan jullie verzekeren dat de distributie in Oekraïne een zeer tijdsintensieve job is omwille van de vele administratieve eisen vanwege de sterk controlerende Oekraïense overheid om deze hulpgoederen vrij te krijgen. Zou Oekraïne behoren tot de Europese Unie, dan zou ons dit veel administratief werk (van beide kanten) besparen. Komt daarbij nog de grote diversiteit aan bestemmingen, waarvan een aantal van hieruit bepaald worden ingevolge rechtstreekse contacten of bemiddeling. Al dit niet te onderschatten werk wordt verricht door 'Caritas Volyn', het centrum waar al onze hulpgoederen naartoe gestuurd worden. Voor een groot deel vertrekken ze vanuit deze centrale depot naar tal van ziekenhuizen, verenigingen, instellingen, centra, parochies, enz. Zo is er verleden jaar allerlei hospitaalmateriaal geschonken aan het regionaal hospitaal in Ternopil en in Lutsk, aan het regionaal kinderspitaal in Ternopil, het hospice in Plotycha, het stedelijk hospitaal in Mariupol (dichtbij de conflictzone in Oost-Oekraïne) aan het neuro-psychiatrisch ziekenhuis in Pochayiv, enz. Andere hulpgoederen werden gegeven aan het regionaal 'Fonds van Barmhartigheid en Gezondheid' in Klmetnytsky, aan de Organisatie voor ontheemden vanuit Oost-Oekraïne in Rivne, aan de Vereniging voor Oudstrijders in Ratne, aan de Dorpsraad van Blahodatne, enz. Bepaalde hulpgoederen kwamen dan weer terecht in een beroepsschool in de stad Volodymyr-Volynskyi. Onmogelijk om jullie een exhaustieve lijst te bezorgen. Als ontvangstbewijs sturen de verantwoordelijken mij doorgaans een dankwoord. Wees gerust, wij zorgen ervoor dat jullie hulpgoederen via 'Caritas Volyn' bij de meest-kwetsbaren terechtkomen.

Dient het herhaald dat, voor wie in een schrijnende noodsituatie leeft ofwel alles heeft moeten achterlaten in Oost-Oekraïne wegens het conflict met Rusland, onze hulpgoederen meer dan welkom zijn. Voor wie zich niet 'in de schoenen van deze Oekraïners kan (ver)plaatsen', is onze tijdsintensieve hulpgoederenactie op afstand en kritisch bekeken, niet lonend. Wat men wel vaak vergeet is dat men hier gemakkelijk iets in natura weggeeft van zijn teveel, maar in de plaats hiervan nooit geld. Dus beter deze actie voor de meest-kwetsbaren dan niets! Want gezien ze onder de armoedegrens leven, zal ook de lokale economie er in Oekraïne zeker niet onder lijden.

Tweede vraag: Wat gebeurt er met onze giften? Naast materiële hulp maakt OPE diverse projecten in Oekraïne financieel mogelijk dankzij de opbrengst van eigen acties en van giften, zoals reeds gezegd, kleine en grote, maandelijks en éénmalige, welke allemaal uiteraard zeer welkom zijn en waarvoor onze oprechte dank. Ik bespreek bondig onze huidige projecten, terwijl ik hoop jullie volgende jaar goed nieuws te mogen melden over onze projecten in de steigers.

Er is het **modelproject van 'traumazorg' voor kinderen** in Brody. Dit situeert zich in het kader van 'Spez bez Imeni', zijnde de Oekraïense 'Bond Zonder Naam'. Dit project is erop gericht kinderen te helpen bij het verwerken van het verlies van hun jonge papa, recent gesneuveld in de helaas nog altijd bestaande conflictzone in Oost-Oekraïne. Voor dit project wordt samengewerkt met een Oekraïens liefdadigheidsfonds van de Grieks-katholieke kerk, dat instaat voor het loon van Halyna Trufanova. Deze psychologe heeft de leiding van dit project en zorgt voor de verslaggeving van de activiteiten met deze kinderen.

OPE ondersteunt dit project financieel voor een twintigtal kinderen, begeleid door mentoren. Iryna Berdychevska is onze zeer bereidwillige lokale contactpersoon. Iedereen hoopt dat er zo snel mogelijk vrede mag komen in gans Oekraïne.

Al merkt men niet zoveel van deze oorlogssituatie in de andere regio's van dit zeer groot land, toch zijn de negatieve gevolgen, waarop we hier niet kunnen ingaan, niet min!

Een ander **modelproject**, door ons 'bijzonder kinderproject' genoemd, betekent het creëren van kansen en het begeleiden van kinderen, die een **gevangenisbezoek** brengen **aan een gedetineerde ouder**. De kinderen dienen uiteraard voorbereid en vergezeld te worden voor een dergelijk bezoek. Gezien de soms grote afstand tussen de woonplaats en de gevangenis gaat het dan ook over een bezoekje van meer dan een paar uren. Hiervoor dient de nodige accommodatie voorzien. Zowel de directeur als de gevangenen zelf waren zeer enthousiast over dit voorstel van Ihor Hnat, de projectleider, met wie we al jaren samenwerken en veel kunnen realiseren. In de mannengevangenis in Drohobych is men zelf in actie

A date room, a bedroom for a child

geschoten, zodat verschillende ruimten binnen de gevangensmuren zijn omgebouwd tot een mooi onthaalcomplex met keukentje, speelruimte, enz. Het is de bedoeling om een gelijkaardig initiatief voor de vrouwengevangenis in de buurt van Ivano-Frankivsk mogelijk te maken. De ervaring heeft me al wel geleerd dat er bij dergelijke projecten zeer veel factoren een rol spelen. Samen met vele anderen

Shower room and toilet

hoop ik dat dit project zich niet alleen zal beperken tot de zeer kwetsbare kinderen, wiens papa in de gevangenis is. Maar dat ook andere kansarme kinderen de kans krijgen om af en toe hun mama te bezoeken. Hiervoor moet er – vermoed ik nog veel gebeuren!

De werking van de gaarkeuken in Chervonohrad is om diverse redenen nu ingeruild voor het **project van thuiszorg** in Novovolynsk. Dit betekent de oprichting van een 'dienst' voor mensen, die op allerlei vlak sterk zorgbehoevend zijn. (Lees in dit verband op onze website het getuigenis van Cecile Van Horen, te vinden in aansluiting bij de bespreking van dit project van thuiszorg.)

Het gaat hem vaak om oudere en meestal zieke mensen, die het niet meer alleen kunnen redden. We starten met dit project in de stad Novovolynsk met de bedoeling dit verder uit te breiden tot de ganse regio van Volyn. De coördinatie is toevertrouwd aan Tetania Karpeniuk, met wie al lang wordt samengewerkt voor de hulpgoederenactie.

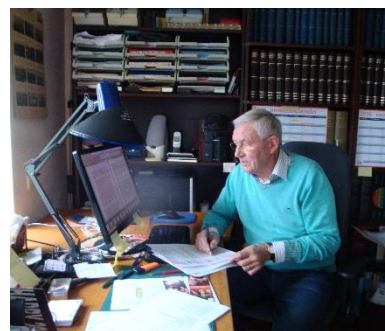
Langs deze dienst voor thuiszorg willen we hoop geven aan Oekraïners, die soms door iedereen zijn in de steek gelaten. Chronisch zieken en dan nog meestal ouderen zijn precies niet

de bevolkingsgroep met wie veel rekening wordt gehouden. (Denken we terloops maar aan de sterke leeftijdsdiscriminatie in verband met deze leeftijdsgroep ingevolge de digitalisering in eigen land.) Wij willen het verschil maken. Onze Oekraïnewerking wil juist daar actief zijn, waar de samenleving sterk in gebreke blijft en waar contacten en werkingsmiddelen minimaal aanwezig zijn om zowel in de zeer concrete thuissituatie van mensen-in-grote-nood als via een nieuwe structuur, in dit geval met de dienst van thuiszorg, verandering te brengen in het welzijnsbeleid, te beginnen op lokaal vlak.

Men vraagt wel eens naar de huidige stand van **het Spina Bifidaproject**, waarover hier dan een allerlaatste woordje. Er mag gezegd dat dit project nu 'op de rails' staat en zonder ons verder kan, conform de doelstelling van onze Oekraïnewerking om 'bruggenbouwer' te zijn en de autonomie van de projecten te bewerkstelligen. Na meer dan vijf jaren zijn we hierin geslaagd. Dit is allereerst te danken aan de sterke inzet en grote volharding van veel Oekraïense mama's ter plaatse, voornamelijk van Mariana Kosmaniuk, de zeer dynamische voorzitter van de vereniging van 'Light of Spirit', die opkomt voor deze kinderen.

Doch we vergeten evenmin de inzet en aanmoediging van Ihor Vitenko, in ons land actief als specialist in 'wondzorg', en uiteraard ook niet de ontegensprekelijke belangrijke medewerking van Pierre Mertens, de directeur van Child Help. Vanuit deze internationale organisatie is in 2018 een projecttoelage aangevraagd door Michel Coens, bestuurslid van Child Help en inwoner van Edegem. Hun aanvraag is goedgekeurd door de gemeente Edegem, wat we uiteraard alleen maar sterk toejuichen.

En nu mag ik jullie aandacht vragen voor een belangrijke primeur, het zogenaamde 'Geschiedenisboek', waaraan Luc Verhaeghe, de auteur, al sedert de viering van ons 25 jarig bestaan, bijna dag en nacht, als vrijwilliger aan werkt. Wat oorspronkelijk bedoeld was als een algemeen overzicht van een 'Kwarteeuw Oekraïne – Project- Edegem', een twintigtal pagina's maximum, is geëvolueerd naar een lijvig wetenschappelijk opgebouwd 'geschiedenisboek' van minstens tienmaal zoveel. Dit omvangrijk werk zal midden dit jaar klaar komen. En dan zal men er zich – als actieve vrijwilliger – met eigen bijdrage(n) kunnen in terugvinden, misschien soms wel van twee decennia geleden. Want iedereen wordt er niet alleen bij naam genoemd, maar ook met zijn vrijwilligersprestaties. Het wordt alleszins een mooi aandenken voor ieder van ons, maar eventueel ook voor jullie kinderen en kleinkinderen. Meer ga ik hierover nu niet verklappen. Dit geïllustreerd 'geschiedenisboek van een kwarteeuw OPE' wordt dus een échte aanrader voor al wie van dichtbij of van ver iets te maken heeft met onze werking of geïnteresseerd is in bepaalde aspecten van Oekraïne.

Tenslotte, al mijn excuses voor deze laattijdige Nieuwjaarsbrief. De coördinatie van onze werking hier en het stimuleren van structurele veranderingen in Oekraïne zijn er niet op vergemakkelijkt. Hoezo? De jaarlijks toenemende hoeveelheid hulpgoederen impliceert heel wat bijkomend organisatorisch werk, al wens ik nogmaals te onderstrepen dat al onze hierbij betrokken vrijwilligers, Godzijdank, super gemotiveerd en uiterst bereidwillig zijn. Bovendien wordt – zoals al gezegd - niemand betaald, maar steekt er gemakkelijk aan toe. Daarom nog eens proficiat, want dit is alles behalve evident in deze tijd! Ook de begeleiding van de projecten in Oekraïne is evenmin eenvoudiger geworden. Er komen bovendien ontzettend veel aspecten bij kijken, te beginnen met de communicatie(mogelijkheid) met de projectleider(s) tot de selectie van de omkadering, het opvolgen van de uitvoering en de resultaten.

Maar al de inspanningen - van wie dan ook - worden hopelijk ruimschoots gecompenseerd door de 'wetenschap' dat indien wij het niet doen er voorlopig niemand het in onze plaats doet. Is dit voor ons allen dan geen belangrijk motief om – ondanks wel eens moeilijkheden of onaangename ervaringen - te blijven verder werken voor de allerarmsten in Oekraïne, temeer daar zij niet kunnen bogen op een uitgebouwd voorzieningen- of welzijnssysteem, zoals wij dit hier kennen?

De zeer goede en vriendschappelijke sfeer tussen de vrijwilligers onderling is een welgekomen surplus bij zoveel onbetaald engagement. Het mag eens gezegd dat onze vrijwilligerswerking in Oekraïne bewondering opwekt omdat wij dit alles doen zonder enige Oekraïense familiale band, eenvoudig of zo maar voor zo vaak erg kwetsbaren ' in Oekraïne. Tevens is het voor velen onder hen een stimulans om ook de allerarmsten in hun samenleving niet te vergeten. Want 'woorden wekken, maar voorbeelden trekken!' Derhalve redenen ten over om ons allemaal te blijven inzetten zolang het kan! Alleszins van harte DANK voor elke vorm van materiële, financiële, intellectuele en spirituele bijdrage tot onze werking. Vooral een welgemeende PROFICIAT aan allen, die niet alleen onze werking een warm hart toedragen, maar dit ook vertalen in concrete daden, welke er voor de meest-kwetsbaren in Oekraïne écht toe doen!

Mijn Nieuwjaarswens : Van ganse harte HET ALLERBESTE voor 2020 ! Laten we er alleszins het beste van maken: ons hart openstellen voor wat waar, goed en schoon is en onze problemen relativieren. Laten we edelmoedig delen met wie zoveel minder hebben en soms alleen maar behoefte aan wat aandacht, erkenning, waardering, genegenheid, geborgenheid, kortom aan gratuite liefde. Mag ik - wie geloven zoals ik – in Gods droom dat we Hem en iedereen in onze wereld graag zouden zien, uitnodigen om met Zijn hulp ons steentje hiertoe bij te dragen al de dagen van dit nieuwe jaar.

Mijn Nieuwjaarsdroom is dat we **allen samen** :

- langs onze hulpgoederenactie kunnen blijven ingaan op individuele noodvragen van kansarme Oekraïners en daartoe over de nodige mogelijkheden, qua ruimte, medewerkers, enz. blijven beschikken;
- langs onze diverse projecten in Oekraïne zelf kunnen blijven bijdragen tot een betere gezondheidszorg, sociale dienstverlening, enz. kortom tot een beter welzijnsbeleid, en
- over de nodige bezieling (liefde voor onze medemens) en de onmisbare energie mogen blijven beschikken om het ook in moeilijke momenten vol te houden.

Zodoende zal OPE een grote zegen blijven betekenen, vooral voor wie in Oekraïne uit de ‘welvaarts- of welzijnsboot’ vallen.

Dus met volle moed, het nieuwe werkjaar tegemoet!

Liliane.

Oekraïne-Project-Edegem VZW

Liliane De Cooman – Bollaerts, Voorzitter, Prins Boudewijnlaan 268, BE-2650 Edegem
T. +32 32887365 F. +32 32937136 M : liliane.bollaerts@outlook.be

OPE : RPR: BE0682.920.778 <http://www.oekraïne-project-edegem.be/>

Voor giften : **Oekraïne-Project-Edegem vzw**, Prins Boudewijnlaan, 268, 2650 Edegem
IBAN : BE40 8803 5555 5163 (BIC : BBRUBEBB)